Dừng Bước Giang Hồ

The Wanderer's Journey Comes to an End

Hoàng Trọng
Arr. W. Hickox (Minh Tâm), 2025.09.17-Dorico 1.1
Rev: 2026.11.07-Dorico 1.2

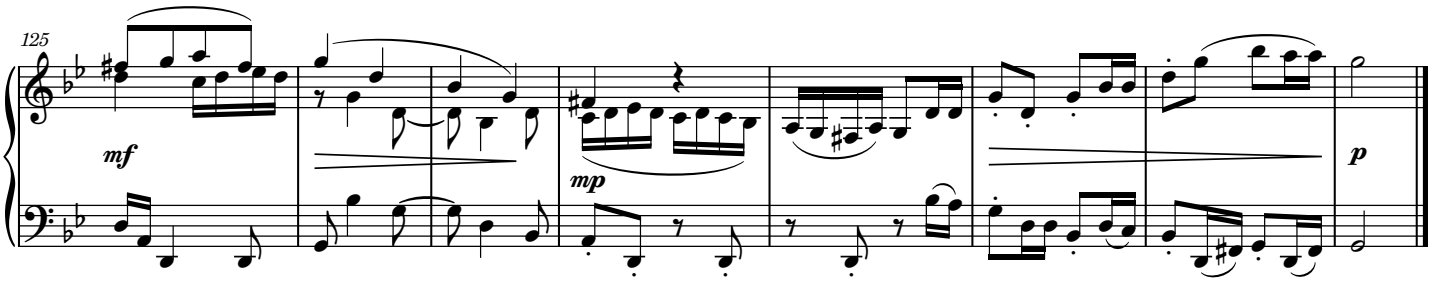
Allegretto nostalgico e cantabile, con moto ♩= 80

Gm
E♭
D
Gm
27
phong sương Từng bầy én tung bay muôn ngàn hướng Dừng đây nơi cũ nghe
f
mf
34
F
E♭
D
Gm
tiếng diều trong gió Thu Vương hòa nên khúc nhạc thư, tâm hồn ta lắng nguồn mơ Tới
mf
mf
G
G D7 G D7 G D7 D7
41
đây nơi xưa, gió êm êm đưa áng mây trôi tới xa xôi khuất nơi sau đồi
mp
D7 D7 D7 D7 D7 D7 D7
48
Quán tranh xiêu xiêu, chốn đây cô liêu, nhắc cho ta biết bao nhiêu dáng xưa
mp
G
55
yêu kiều Tiếng ca xa xa lắng trong bao la, với tiếng ru khẽ rung
mf

62
lên trong chiều gió
Đã bao năm qua, sống nơi phương xa, về quê
69
cũ đành dừng bước chân giang
1.
hồ.
2.
hồ.
mf
75
f
80
f
87
Chiều nay sương gió, lữ khách dừng bên quán xưa Mơ
mf
f

93
màng nghe tiếng chuông chiều, vương về bên quán tiêu điều Vầng trăng hoen úa, như
mf
mp
mf
99
lá vàng rơi cuối Thu Lững lờ soi mấy hàng cây u sầu đang ngắm trời mây.
f
mf
105
Ngày nào xa khi dấn bước trong phong sương Từng bầy én tung bay muôn ngàn
3
3
mf
112
hướng Dừng đây nơi cũ nghe tiếng diều trong gió Thu Vương hòa nên khúc nhạc thư, tâm
mf
mf
mf
119
hồn ta lắng nguồn mơ.
mp
3
p

Dừng Bước Giang Hồ
Hoàng Trọng

Chiều nay sương gió, lữ khách dừng bên quán xưa
Mơ màng nghe tiếng chuông chiều, vương về bên quán tiêu điều
Vầng trăng hoen úa, như lá vàng rơi cuối Thu
Lững lờ soi mấy hàng cây u sầu đang ngắm trời mây.

Ngày nào xa khi dấn bước trong phong sương
Từng bầy én tung bay muôn ngàn hướng
Dừng đây nơi cũ nghe tiếng diều trong gió Thu
Vương hòa nên khúc nhạc thư, tâm hồn ta lắng nguồn mơ.

Tới đây nơi xưa, gió êm êm đưa áng mây trôi tới xa xôi khuất nơi sau đồi
Quán tranh xiêu xiêu, chốn đây cô liêu, nhắc cho ta biết bao nhiêu dáng xưa yêu kiều
Tiếng ca xa xa lắng trong bao la, với tiếng ru khẽ rung lên trong chiều gió
Đã bao năm qua, sống nơi phương xa, về quê cũ đành dừng bước chân giang hồ.

The Wanderer's Journey Comes to an End
Hoàng Trọng

This evening, amid the mist and wind, a weary traveler pauses beside an old roadside inn.
Dreamily, he listens to the evening bells, their echoes lingering around the desolate inn.
The faded moon, like a golden leaf falling in late autumn,
Drifts gently above the sorrowful trees gazing toward the clouds.

Long ago, when I first set out upon my journey through wind and hardship,
Flocks of swallows soared in countless directions.
Now, stopping at this familiar place, I hear a kite singing in the autumn breeze,
Its sound blending into a gentle melody, stirring dreams deep within my soul.

Returning to this place of long ago, the soft breeze carries drifting clouds
Far into the distance, disappearing beyond the hills.
The old thatched inn leans wearily in its solitude,
Awakening memories of so many graceful, beloved figures from the past.

A distant song echoes softly through the vast stillness,
Mingling with the gentle strains of a lullaby carried on the evening breeze.
After so many years spent wandering in distant lands,
I have returned to familiar ground, at last bringing my wandering journey to an end.